

ABANDOKO
SAN BIZENTE MARTIAREN
PARROKIA

PARROQUIA
DE SAN VICENTE MÁRTIR
DE ABANDO

Done Bikendi plaza 3. 48001 Bilbao (Bizkaia)
T. 94 423 12 96
parroquia@sanvicentemartirdeabando.org

EBANJELIOA: BEHAR DUGUN BERRIA

“Zain egon”

2022ko azaroaren 27a
Abenduko 1. igandea (A)

Mateo 24, 37-44.

Noeren garaian bezala gertatuko da Gizonaren Semearen etorrerakoan.

Uholdearen aurretik, jan edanean ziharduen eta ezkondu egiten zen jendea, Noe untzian sartu zen arte; eta ez ziren konturatu, uholdea iritsi eta denak eraman zituen arte. Gauza bera gertatuko da Gizonaren Semearen etorrerakoan ere.

Soroan izango diren bi gizonetatik, bata eraman eta bestea utzi egingo dute; errotan ehotzen ariko diren bi emakumeetatik, bata eraman eta bestea utzi egingo dute.

Zain egon, beraz, ez baitakizue zein egunetan etorriko den zuen Jauna. Gogoan hartu hau: etxeke nagusia, lapurra gaueko zein ordutan etorriko den jakingo balu, zain egongo litzateke eta ez luke etxea zultzen utziko.

Prest egon, bada, zuek ere, gutxien uste duzuen orduan etorriko baita Gizonaren Semea.

Zain egon, beraz, ez baitakizue zein egunetan etorriko den zuen Jauna.

ESNATU

Jose Antonio Pagola

Egunen batean gizakien istorio zirraragarria amaitu egingo da, gutako bakoitzaren bizitza ezinbestean amaitzen den bezala. Ebanjelioek Jesusen ahotan ipintzen dute amaiera honi buruzko diskurtsoa, eta beti nabarmentzen dute exhortazio bat: «zaindu», «erne egon», «esnatu». Lehenengo kristau belaunaldiek garrantzi handia eman zioten zaintza horri. Munduaren amaiera ez zen batzuek uste bezain laster iristen. Jesus apurka-apurka ahaztuz joateko arriskua sentitzen zuten eta ez zuten nahi egun batean "lo" aurkitzerik.

Mende asko igaro dira ordutik. Nola bizi gara gaurko kristauok? Esna jarraitzen dugu ala pixkanaka lokartzen joan gara? Jesusek erakarrita bizi gara ala era guztietako bigarren mailako arazoek distrahituta? Berari jarraituko diogu edo guztion antzera bizitzen ikasi dugu?

Zaintzea inkontzientzia piztea da, ezer baino lehen. Kristau izateko ametsa bizi dugu, benetan, gure interesak, jarrerak eta bizitzeko estiloa Jesusenak ez direnean. Amets honek babesten gaitu gure konbertsio pertsonala eta Elizarena bilatzetik. «Esnatu» gabe, geure burua engainatzen jarraituko dugu.

Zaintzea errealitateari adi bizitzea da. Sufritzen ari direnen intziriak entzutea. Jainkoak bizitzari dion maitasuna sentitzea. Gure bizitzara, gizartera eta lurrera etortzeari arreta handiagoa jartzea. Sentsibilitate hori gabe, ezinezkoa da Jesusen pausoen atzetik ibiltzea.

Ebanjelioaren deiekiko immunizatuta bizi gara. Bihotza dugu, baina gogortu egin zaigu. Begiak zabalik ditugu, baina ez dugu entzuten zer entzuten zuen Jesusek. Begiak zabalik dauzkagu, baina ez dugu bizitza berak ikusten zuen bezala ikusten, ez diegu begiratzen berak begiratzen zien bezalakoei. Orduan gerta daiteke Jesusek bere jarraitzaileen artean saihestu nahi zuena: «itsu bezala ikustea beste itsu batzuk gidatzen».

Esnatzen ez bagara, denoi gerta dakiguke oraindik, garaien amaieran, galdetzen zuten parabola haiena: «**Jauna, noiz ikusi zintugun goseak edo egarriak, edo atzerritarrak, edo biluzik edo gaixorik, edo kartzelan, eta ez zintugun lagundu?**».